



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv**

**More, Henry**

**Avdomari, 1660**

Syncera in Deum solum affectio. n. 12.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38320**

horum commemoratio; è contrario verò vilissima quæque domus officia studiosissimè quærebat & amabat tenerrimè. Adolefcens ex Conuictu (qui erat Leodij) obuam illi factus onusto ijs quæ ad porcos ferri solent eiectionis, cum nescio quem de nominis ipsius atq; familiæ splendore intulisset sermonè, ille deposito tantisper onere subsistens, "Malle, inquit, hoc totum quidquid est in collum infudisles meum, quàm huiusmodi verba à te audire.) Actum resumpta situla ad instituta perguit. Pluribus annis duas fere horas impendebat in culina tergendis ollis, extruendo ignem, & alia huiusmodi quæ humillima erant domi obeundo tanta voluptatis internæ copiâ vt exundaret in vultum, argueretque cæleste quoddam lumen quo ille penetrabat in absconditos horum munerum thesauros qui non reuelantur nisi verè paruulis. Cùm translato Leodium Tyrocinio formaretur ex rudi colle eius loci hortus, hic Brunorum stemmate ac titulis decorus baiulum agebat inter baiulos, & pendenti ab humeris corbi viminco ingestam terram & rudera comportabat, manu tenens libellum de imitatione Christi Thomæ à Kempis (quem vnicum dilectissimumque sibi delegerat quacumque iret Achatem) vt ex eo, dum se deret onerandus quidpiam decerperet de via ruminandum: Quæ cum fama detulisset ad sorores & Matrem, & illæ ex errore vulgari rem perperam interpretante indignabundæ exprobrarent tanquam familiæ nobilis maculas; "Suas iussit vt haberent sibi delicias, dum ipse ex diuina benignitate cælestibus afflueret; monuitque vt turbulentum & periculosum mare nauigantes viderent vt ad portum opportunum euaderent incolumes.)

XII. Dei Spiritus qui super humiles quiescit, nactus materiem capax mirè extulit hanc animi demissionem, & virum illiteratum magna luce collustras arctissimè sibi iunxit. Quidquid cogitaret, quidquid loqueretur aut ageret non id solum spectabat quod bonum & honestum, sed quod esset optimum: Hinc vitam longam cum spe augendi caritatem, præferebat breviori quanquam securæ; & si quis inter sordes sudantem de futuræ gloriæ præmio moneret "Crede, inquebat, mi frater, id ad quod ego collimo est Deo vt placeam, de Cælo prout ipsi vitum fuerit ipse disponat) suggerenti vero cuidam ex Beati nostri Ignatii mente posse nos nonnunquam pœnarum metu aut spe præmiorum iuuari, "Mi bone Pater, inquit, viginti iam anni sunt ex quo nulla re alia quam vno Dei amore moueri me sentio.) & aliàs "imitandam esse in terris Beatorum vitam, qui quamuis Sanctorum & Angelorum consortio fruuntur, eisdem tamen prætereuntes quodammodo, in vno Deo desiguntur; ita à viris pijs etiam si varia peragenda sint, & ob varia laude digna præstari possint, vnum tamè Deum præ oculis habendum.) & "si Sancti de cælo se nobis exhiberent spectandos, vt hospites gratissimos salutarem, sed bona eorum cum venia in vnum Deum intenderem animum) Assidentiq; aliquando luculento igni cum incidisset sermo de diuina præsentia, "Mirari se, dicebat, quomodo Creatura in tanto ardore non colliquefceret;

Ecc 4

ret;

Syncera in  
Deum so-  
lum affe-  
ctio.

2000H  
1613V  
1613V  
1613V  
1613V

1613.  
Horror  
peccati

ret, tanquam si butyri permodicum in eum ignē iniiceretur.) Hinc etiam ortum est vt cum vel nomen peccati mortalis inferretur, videres continuò resistentem tanquam ad rem inopinatam & horridam, & crucis expresso signo exclamantem, "O quàm deploranda res est Dei gratia carere?" & cum narrantes audiret de malitia, grauitateque scelerum quæ à flagitiosis in seculo committuntur, rogabat huiusmodi ab sermonibus vt abstinere; rem enim sibi intolerandam videri de talibus vel cogitare.

In oratione minimo attractu diuini solis sine multa ratiocinatione, instar purissimi Crystalli totus perfundebatur cœlesti luce & igne: Matutino tempore horam vnam ante reliquos precando impendebat; binas vel ternas etiam flexis genibus ante meridiem nisi ad opus vocaretur: Deum in qualibet re & loco præsentem intuebatur, adeoque cum esset socius Emptoris, vel alia de causa exeuntium, vbicunq; moram faciebant ad negotia, ille confestim aut prouolutus in genua precabatur, aut in angulum se recipiens Thomam à Kempis peruolutabat, tanta cum omnium gratia, vt licet importuna videri potuisset ista pietas, omnia illi cooperarentur in bonum, & vnusquisque domum suam felicem prædicaret quam huius preces consecrassent. Et quoniam de libello Thomæ à Kempis de Imitatione Christi dictum est, (*vt est patiens laboris Pietas*) tam assidue, tam indefesse, & attente illum perlegebat, vt nihil esset in toto libro reconditum quod non infixum memoriæ, atque vltimo pertractatum haberet; Hinc mentis lumina, hinc varia hausit præcepta virtutum, atque ad hanc sententiam præcipuo quodam sensu ducebatur, *Nisi ad hoc me præparauero quod velim libenter ab omni creatura despici, & relinquere, atque penitus nihil videri, non possum interius pacificari, & stabiliri, nec spiritualiter illuminari, neque plene tibi vniri.* Vt mirum non sit humilitate excelluisse; cuius vtilitatem hoc familiari exemplo explicabat, "sicut niger carbonum puluis igniluculento iniectus facit vt & amplius ignis ardeat & amplius luceat, ita niger humilitatis puluis in ignem caritatis impositus, eiusdem flammâ offuscari aliquamdiu ac suppressere videtur, postea tamen & ardorē & lumen addit, illiusque radios latius vnde quaque diffundit.) Quid quod ob affectam tibiam lecto aliquando affixus gratulabatur sibi quod eo plus vacui temporis haberet quo Caput in Thomæ à Kempis de diuersis motibus naturæ & gratiæ memoriæ mandaret.

Affiduitas  
legendi  
Thomam  
à Kempis.

Honor  
Virginis  
& venerabili  
Sacramenti.

Sanctissimam Dei Matrem vnice venerabatur & diligebat, cuiusque Rosarium è collo sub veste perpetuò gerebat. Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum eam in illum vim habebat, vt per plures parietes interpositos sentiret illius virtutem & inde odoraretur Deum cordis sui. In oratione nullus illi gratior situs quàm vbi cum summo Altari & sacello Beatissimæ Virginis quasi Triangulum faciebat, vt æquis spatijs videretur inde lactari ab vbere hinc palci à vulnere: certè frequentes in eo situ lachrymæ testabantur non casu hoc contigisse, sed studio ab eo esse quæsitum.

Præcipuo honore prolequebatur Sanctos quos sciebat in amore Dei excelluisse in primis Sanctum Augustinum

Augustinum

*stinum*, & Sanctam *Gertrudem*, in cuius imitationem omnia sua opera cum similibus Christi operibus coniungebat. Illud vero proprium illi fuit ut Sanctorum imagines, etiam in tenebris & angulis sibi obuias agnosceret & pie salutaret.

Inter hæc verebatur plurimum ne corpus quod Corporis neglectus corrumpitur aggrauaret animam, tantoque mentis ardori ac lumini aliquid tenebrarum offunderet; huic igitur à primo ingressu Religionis bellum acre indixit: Nemo illum unquam audiuit de cibo, vestitu, habitatione querentem, nemo de relaxatione sollicitum. A Meridie exhaustus laboribus, cum somnus non tam obreperet quam opprimeret; quietis aliquantulum capiebat humi stratus supposito capiti laterculo: Hybernū rigorem arcebat æstiuis vestibus, nullā unquā vltus interiori subucula sed totanā simplici super indusio cōtensus. Si quod in mensa frustum aridi panis apparebat has sibi delicias arripiebat, neq; adduci potuit ut manē ientaret, ne quidem eum ut attidotū contra pestem suaderetur. Cæterum nihil in eo admirabilius quam constantia & æquabilis in omni vita tenor. Non erat à natura factus ad labores, neque consuetudo leuabat onus, quod solus Dei Amor faciebat leue: Ita iusti huius semita quasi lux splensens creuit vsque ad perfectum diem, illum quo meritorum cumulo stipatus immaculatam Deo animam reddidit: Cum enim ætatis annum ageret quinquagesimum nonum, Societatis vigesimum tertium, inuasit eum pestilens sed occulta contagio, quæ paucis diebus præsentem sibi, & cælesti viatico munitum, nullo agonæ præuio, inuitauit ad beatitudinem potius quam abripuit; & cum Sacrosanctum Christi Corpus haberet in pectore, in manibus Officium Beatissimæ Virginis, de collo pendens Rosarium, in corde Creatorem, in ore *Iesum*, oculos quibus Cælum intuebatur clausit vigesimo Augusti, huius sæculi Anno 33 coadiutor formatus.

XIII. Septimo post hunc anno admissus est *Gerardus Rogerij*, hic tamen non incongruè adiungenda duxi eius initia & exitum: Tum quoniam cum *Guilielmo* fuit illi arcta necessitudo, quam nihil humani, sed sincera caritas contraxerat, & religiosa æmulatio charismatum meliorum; tum etiam propterea quod in morte non plus tribus hebdomadis fuere seiuncti, & pridie quam in morbum incideret monitum se dixit in somnis à *Guilielmo* ut accingeret se, tempus enim adesse quo secuturus esset præcuntem. Erat *Gerardus* natione West-phalus, humili loco genitus, quem, ut in pluribus videmus, insignis virtus non refugit. A parentibus hæresim Lutheranam imbiberat, quam magis ignorantiā coluit quam prauo animi affectu; sensit enim etiam tunc quosdam stimulos ad pietatem, & quosdam aduersus vitium Conscientiæ acres motus. Vidit Cælestis Agricola terram bonam atque illò decreuit transfere vbi fructum ferret pro rata portione: Quà occasione transferit in Angliam non narratur, sed inde cum nauigasset Anrō sæculi decimo nono in Belgium, consuetudine videndi quæ Catholica vbiq; Ecclesia usurpat, tacito quodam impulsu trahitur non ad fidem tantum amplectendam, sed ad cogitationes de arctiori vitæ genere suscipiendas.

FF

Et quod